WEEKBLAD

4 frank per nummer.

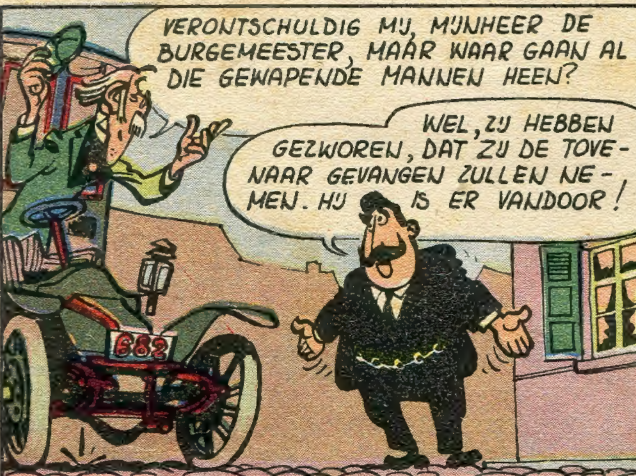

ROBBEDOES

12e JAARGANG. — Nr. 559. — 14 DECEMBER 1950. — 24 BLZ.

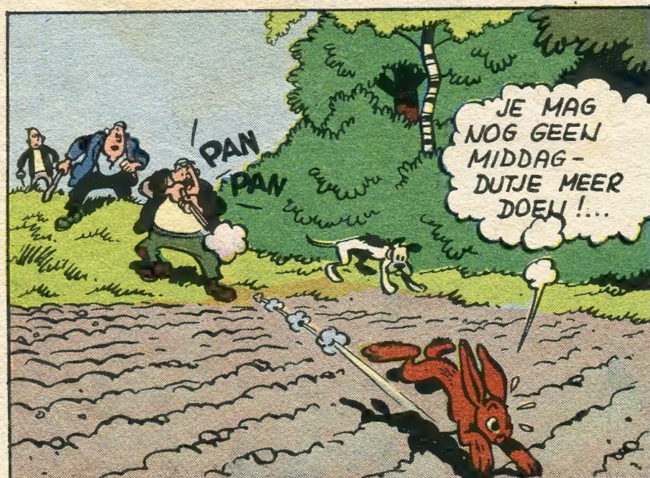

ZIJ ZOEKEN AL LANGER DAN EEN UUR!... IK HOOP MAAR, DAT ZE HEM NIET VINDEN!...

PLOTSELING...
?
STIL! DE HOND HEEFT IETS GEROKEN!...
GRRRROO GRRRROO WHAH!

PAN
PAN
JE MAG NOG GEEN MIDDAG-DUTJE MEER DOEN!...

MIS!...
WAT DOE JE NU DOMOOR!...JIJ WIL ZEKER DE TOVENAAR WAARSCHUWEN!...
DAT WAS EEN VERGIS-SING!...

ZIJ HEBBEN OP EEN HAAS GESCHOTEN!... IK VREESDE HET ERGSTE VOOR DIE ZIGEUNER!...
WAT WAS IK BANG VOOR DIE ARME HAAS!
TOC TOC TOC
TOC TOC

MAAR DE TOVENAAR HAD HET GEWEER-SCHOT GEHOORD EN ZOCHT EEN ANDERE SCHUILPLAATS!
WHAH?

VLUG, ZE HEBBEN HEM ONTDEKT!...
WHAH GRRR
DAAR IS HIJ!
AHA! WIJ ZULLEN JE WEL KRIJGEN...

MAAR... IK HOOR NIETS MEER... IK HOOP, DAT ZE HEM NIET...

De goden van de Olympus hadden toch maar een vrijgevochten leventje. Zij lagen dagenlang in de zon te luieren en hun vleugeltjes glad te strijken. Af en toe voerden zij een klein oorlogje of trokken een ander pak aan om de mensen bang te maken!

Als Jupiter zich verveelde, speelde hij met bliksemschichten en Minerva kroop stiekum in de huid van Mentor om de Grieken een overwinning op de Trojanen te bezorgen.

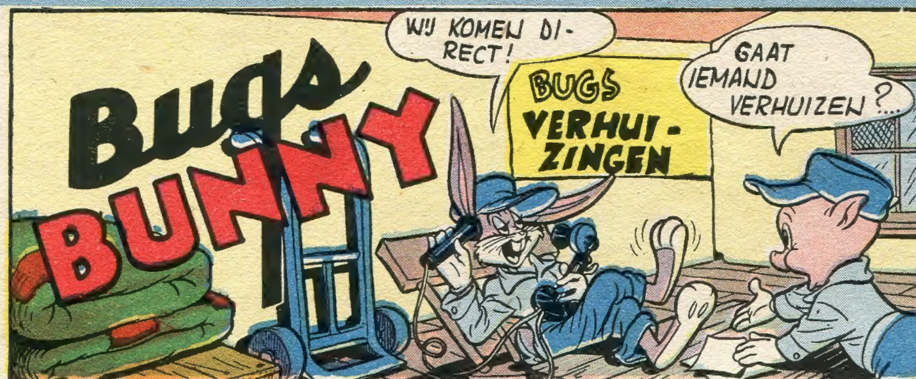
Daarna werd weer alles voor een tijdje rustig en gingen de goden een hapje eten.

Dat moet ik zeggen, de goden aten goed en degelijk. Geen biefstuk met frites, maar ambrozijn met nectar. En voor een betere spijsvertering aten zij soms nectar met ambrozijn. Toch begon dat tenslotte te vervelen en... daarom aten de goden nog iets anders... iets heerlijks!... Om van te watertanden!...

Weten jullie wat?...

Robbedoes weet het al lang!... Lees deze week maar eens: **DE SPIJS DER GODEN...**

Ridder Parsival

HET IS HET KASTEEL VAN KLINGSOR. TER ERE VAN PARSIVAL WORDEN GROTE FEESTEN GEHOUDEN MAAR DAARACHTER VERBERGEN ZICH DUIVELSE PLANNEN.

KIJK: DAAR KOMEN DE TWEE PELGRIMS!

GOLBAS HEEFT WOORD GEHOUDEN!

WEEST WELKOM!

GOLBAS, ALS JE PLAN LUKT, DAN MAAK IK JE GOEVERNEUR!...

MIJN KONING, HIER IS ONZE RIDDER!.. HIJ IS UITGEPUT! HIJ IS IN STAAT OM EEN TON WIJN LEEG TE DRINKEN. U KUNT HEM ONTVANGEN!...

MAG IK MIJ AAN U VOORSTELLEN? IK BEN DE KASTEELHEER GUY VAN TARBES.

EN IK BEN PARSIVAL. MAG IK VOOR EEN NACHT OP UW GASTVRIJHEID BEROEP DOEN?

PARSIVAL, DE NIEUWE GRAALRIDDER? HEEL MIJN KASTEEL STAAT TE UWER BESCHIKKING. IK ZAL OGENBLIKKELIJK ANDERE KLEREN LATEN BRENGEN!

NEEN HET IS NIET NODIG!...

DOE MIJ DAN DE EER AAN OM DE MAALTIJD MET MIJ TE GEBRUIKEN! HELA, MANNEN!

DAT DACHT IK AL. HIJ WEIGERT HET PLAN LUKT NIET. DAN MAAR MET DE WAPENS PROBEREN!...

NEEN, HIJ ZAL BEZWIJKEN! LAAT HEM DE GEDEKTE TAFEL ZIEN. ALS U HEM VRIENDELIJK BEHANDELT, ZAL HIJ ZIJN OPDRACHT VERGETEN!...

TERWIJL PARSIVAL DOOR DE WOESTE EN VERLATEN STREKEN TROK, KWAM ERZELEIDE EVENEENS IN TARBES AAN. ALS CHRISTENVROUWE VERZORGDE ZIJ EEN MELAATSE EN WERD ZELF DOOR DE KWAAL AANGETAST.

STEL UW VERTROUWEN IN GOD, GOEDE MOEDER!...

IK WANHOOP NIET OMDAT GOD MIJ DEZE BEPROEVING OVERZENDT, MAAR IK VREES, DAT IK MIJN ZOON NIET MEER ZAL TERUGZIEN.

PLOTSELING...

ER IS EEN GROOT FEEST IN HET KASTEEL TER ERE VAN EEN NIEUWE, JONGE GRAALRIDDER!...

LAAT DE REST VAN DE FEESTMAALTIJD HALEN VOOR ONS!...

ERZELEIDE HOORT HET NIEUWS EN RICHT ZICH OP...

WAT VERTELLEN DIE TWEE? WIE IS AANGEKOMEN?

EEN NIEUWE GRAALRIDDER. HET IS EEN JONGE BLONDE MAN EN ER IS FEEST IN HET KASTEEL!

BIJ HET VERNEMEN VAN DAT NIEUWS VERLAAT DE VROUW DE HUT.

HET IS MIJN ZOON! HET IS PARSIVAL!...

ARME VROUW! IEMAND MOET HAAR VOLGEN, WANT ZIJ ZULLEN HAAR DODEN!...

TERWIJL IN HET KASTEEL...

WAAROM EET U NIET?

IK VIND HET ERG, DAT IK DEZE LEKKERNIJEN MOET WEIGEREN, MAAR IK BEN GRAALRIDDER!

IK BEN TEVREDEN MET WAT BROOD EN WAT FRIS WATER!

STOMMERIK! JE ZIET TOCH, DAT HIJ WEIGERT!

HIJ ZAL BEZWIJKEN WACHT TOT VANAVOND, DAN ZAL HIJ WEL TOEGEVEN!...

Het geheimzinnige Eiland

(15)

KORTE SAMENVATTING. — Jack, z'n zusje Lucy-Ann en zijn papegaai Kiki, brengen hun laatste vacantiedagen door bij hun vriendjes Philip en Dinah Mannering, die bij hun oom en tante, Mr. en Mrs. Sullivan, wonen in een oud, tot puin vervallen kasteel bij de zee. De jongens maken zich vrolijk over Jo-Jo, de negerknecht, die 's nachts « dingen » ziet ronddwalen op zee. Ze betrappen hem, als hij van een nachtelijk tochtje op zee terugkomt. Ze worden goede vriendjes met een man, die in een hut zijn intrek heeft genomen. Met hem maken ze een tochtje per boot. Jo-Jo is wantrouwig en wil de kinderen uithoren om te weten, waar ze naar toe zijn geweest.

Jo-Jo maakte een lelijk boos geluid, dat onmiddellijk door Kiki nagebootst werd, waarna het dier hem uitlachte.

Jo-Jo keek met een haatdragende blik naar de papegaai en liep de deur uit.

— Plaag Jo-Jo niet, zei tante vermoeid. Hij wordt werkelijk onmogelijk, ongemanierd en lui. Hij is heel de morgen niet in huis geweest. Ik ga nu naar bed, kinderen.

— Jack, wil jij me even met het blad voor oom Jocelyn helpen ? vroeg Dinah. Het is zo zwaar. Philip is natuurlijk weer verdwenen, als er iets te doen is.

Jack nam het zware blad op en volgde Dinah, die hem naar de kamer van haar oom bracht. Zij klopte aan de deur. Een stem gromde iets, wat Dinah voor « binnen » hield.

Ze gingen naar binnen. Kiki zat zoals gewoonlijk op Jacks schouder.

— Hier is uw avondeten, oom, zei Dinah. Tante Polly is naar bed gegaan. Zij is moe.

— Arme Polly, arme lieve Polly, zei Kiki op een medelijdende toon.

Oom Jocelyn keek met een schok op. Hij zag de papegaai en nam een presse-papier.

Kiki maakte, dat hij wegkwam en oom Jocelyn legde de presse-papier weer neer.

— Houd die papegaai uit mijn kamer, zei hij grimmig. Dat brutale beest. Zet dat blad daar maar neer. Wie ben jij, jongeman ?

— Ik ben Jack Trent, zei Jack, verbaasd, dat iemand zo vergeetachtig kon zijn. U hebt mij en mijn zusje Lucy-Ann toch gezien op de dag, dat we hier aangekomen zijn. Weet u dat niet meer ?

— Er zijn hier veel te veel kinderen in huis, bromde oom Jocelyn. Ze laten me geen ogenblik rustig werken.

— Oh, oom, wij storen u nooit, zei Dinah verontwaardigd.

Oom Jocelyn stond over een grote oude landkaart gebogen. Jack wierp er een blik op.

— Oh ! zei hij. Dat is een kaart van dit gedeelte van de kust... en dat is het Geheimzinnige Eiland, is het niet, mijnheer ?

Hij wees naar de omlijning van het eiland, dat duidelijk op de kaart getekend was. Oom Jocelyn knikte.

— Bent u er ooit geweest ?... vroeg Jack gretig. We hebben het vanmiddag gezien, mijnheer.

— Ben er nooit geweest en ben ook niet van plan om er ooit naar toe te gaan, zei oom Jocelyn stug.

— Ik heb er vanmiddag een grote alk gezien, zei Jack trots.

Dat maakte helemaal geen indruk op oom Jocelyn.

— Onzin, zei hij. Die vogel is al eeuwenlang uitgestorven. Je hebt een alk gezien. Wees niet zo dwaas, jongen.

Jack was teleurgesteld. Lucy-Ann was de enige, die belang stelde in zijn grote ontdekking en hij wist, dat zij hem zelfs geloofde als hij Sinterklaas op het eiland had gezien. Hij keek pruilend naar de slordige, strenge oude heer.

Oom Jocelyn keek hem nu ook aan.

— Mag ik de kaart eens zien ? vroeg Jack plotseling.

Hij bedacht ineens, dat hij de ingang tussen de rotsen misschien wel op de kaart zou kunnen ontdekken.

— Waarom ? Stel je belang in zulk soort dingen ? vroeg oom Jocelyn verrast.

— Ik stel erg veel belang in het Geheimzinnige Eiland, zei Jack. Mag ik de kaart eens zien ?

— Ik moet ergens nog een grotere hebben, waar alleen het eiland op staat, zei oom Jocelyn, die het prettig vond, dat eindelijk eens iemand belang in zijn kaarten stelde. Ik zal eens kijken, waar die is.

Terwijl hij zocht, bekeken Jack en Dinah de kaart aandachtig. Daar, ringsom ingesloten door de rotsen, lag het Geheimzinnige Eiland. Het had een eigenaardige vorm, net een ei met een deuk in het midden, aan een kant en de kust was op vele plaatsen gekarteld. Het lag ten Westen van Craggy-Tops.

Jack bestudeerde de kaart aandachtig. Als oom Jocelyn hem die oude kaart eens wilde lenen !

— Kijk, zei hij zachtjes tegen Dinah. Kijk, de kring rotsen is hier verbroken. Zie je het ? Ik veronderstel, dat het de plaats is, die ik vanmiddag heb gezien. Zie je die heuvel op de kaart ? De geul tussen de rotsen is juist op die plaats. Als wij er ooit eens naar toe gaan, en ik doe het vast, dan hoeven we alleen die heuvel maar te zoeken. Het is de hoogste van het eiland, zou ik zo denken, en dan varen we eenvoudig door de geul vlak voor ons. Dat is gemakkelijk !

— Op de kaart ziet het er wel gemakkelijk uit, maar ik denk, dat het heel wat moeilijker zal zijn, als je op zee bent, zei Dinah. Je doet net of je van plan bent om er naar toe te gaan, Jack... weet je niet meer, wat wij Bill Smugs beloofd hebben ? We kunnen onze belofte toch niet breken.

— Dat weet ik ook wel, kind ! zei Jack verachtelijk.

Hij had nog nooit een belofte gebroken.

— Ik heb iets anders bedacht. Ik zal het je later wel eens vertellen.

Tot grote teleurstelling van de kinderen, kon oom Jocelyn de grote kaart van het eiland niet vinden. De andere wilde hij niet aan Jack lenen. **(Wordt vervolgd.)**

Oom Jocelyn stond over een grote oude landkaart gebogen.

Deze week zal ik over mijn eigen plaatselijke club niets vertellen, behalve dat we een nieuw lokaal hebben gevonden. Daar horen jullie nog meer over. Het is de moeite waard.

Ik wil echter eerst een andere leider van een plaatselijke club aan het woord laten, namelijk Marcel Boumans, van de Felix Timmermans Club (F. T. C.). Ik geloof, dat ik Marcel al eenmaal als toonbeeld heb gesteld. Ik kan niet nalaten, dit nog eens te doen. Om zijn organisatie-geest, zijn doorzettingsvermogen en zijn Robbedoestrouw verdient hij ons aller bewondering. Daar zullen alle Robbedoeslezers en -lezeresjes het zeker mee eens zijn.

Hier laat ik een van zijn brieven volgen :

Beste Toon,

Hier breng ik je dan weer verslag uit van de activiteit, de plannen en de huidige stand van de F. T. C.

« Steeds hoger op » is de leuze, die we trouw proberen te volgen. Zo is het aantal leden tot 38 gestegen (van 15 tot 25 jaar), waarvan 9 in de plaatselijke afdeling Merksem, onder de schitterende leiding van Frank.

De krant is er ook op vooruitgegaan, beter verzorgd en met meer artikels, waar de leden overvloedig voor zorgen. Die zet ik op stencil. Frank zorgt voor de illustratie dan zo goed mogelijk, zonder fouten (hm) en de correspondentie tussen ons gaat geweldig druk.

Ik zag de F. T. C. graag twee plaatselijke afdelingen rijker, maar ik moet nog de geschikte leiders vinden.

1) Een toneelkring van de F. T. C. (onder leiding van iemand, die iets van toneel afweet).

2) Een plaatselijke muziekkring (eveneens onder een goede leiding).

De letterkundige F. T. C. zou met hen prachtig kunnen samenwerken. We zouden liedjes en korte stukjes schrijven. Geen leden onder de 15 jaar worden aangenomen.

Het werken met stencil kost tamelijk duur en is tenslotte nog niet het ideale. Daarom heb ik besloten, ineens door een zure appel te bijten en te zorgen, dat de F. T. C. een « Imprima » schoolmachine zou krijgen. 4.000 fr. is anders geen peulschilletje, maar wij hebben de tijd en in een jaar kunnen we dit geld wel bij elkaar krijgen, hoop ik. Het drukken van langere verhalen zou mogelijk worden en de krant goedkoper.

De F. T. C. is nu twee jaar oud en de krant 1 jaar en de leden zijn nog altijd even enthousiast. De krant is iets, dat ze stuk voor stuk opgebouwd hebben en zien groeien en waarvan ze houden. Onnodig te zeggen, dat de club en haar bezigheden mijn hobby geworden zijn. Ik besteed er graag het grootste deel van mijn vrije tijd aan en ook wel eens « niet-vrije » tijd. De leden kunnen het uitstekend met elkaar vinden. We zijn om zo te zeggen trouwe vrienden geworden. We spreken met elkaar niet alleen over de club en de werken, maar ook over onze genoegens, onze familie en onze grappen. Ik voeg hier een paar brieven bij. Zo kun je even zien, hoe de leden aan de club hangen. Er liggen op het ogenblik zo maar eventjes 600 brieven in mijn farde.

OPROEPEN

DE F. T. C. TWEE JAAR ! — Hallo, liefhebbers van de letterkunde, tekenen en dichten ! Sluit aan bij de Felix Timmermans Club. Die heeft al 38 leden. Vraag 'n proefnummer der F. T. C. krant (door en voor de leden) en inlichtingen op volgend adres (zonder porto : De leider van de F. T. C. Boumans M., 1Co Leger R. E. M. E. BPS 8 ABO. Geen jongens onder de 15 jaar worden aangenomen.

RAKKERS UIT DE OMGEVING VAN ANTWERPEN. — Wie belang stellen in de F. T. C., wenden zich tot Frank Van Damme, C. De Jongstraat 55, Merksem ('s avonds), waar ze alle inlichtingen betreffende de plaatselijke afdeling F. T. C. Merksem zullen verkrijgen.

PLAATSELIJKE TONEELKRING DER F. T. C. — Welke ondernemende jongen (minstens 18 jaar) waagt het, een plaatselijke F. T. C.-toneelgroep op de been te brengen in zijn dorp of stad. Prachtige samenwerking met de F. T. C.-club verzekerd. Liedjes, stukjes, enz., worden geschreven... en een toneelrubriek voor hen ingelast in de krant.

PLAATSELIJK F. T. C.-ORKEST. — En welke ondernemende rakker waagt het, alle jongens van zijn dorp, die een instrument bezitten, bij elkaar te trommelen om een F. T. C.-orkest samen te stellen ? Schrijven aan de leider der F. T. C. Adres hierboven. Geen postzegel nodig. Alleen M. D. in de rechter bovenhoek.

RAKKER STROPKE 30.533 UIT GENT wijdt zich met hart en ziel aan de oprichting van een Robbedoes voetbalclub. Zich aanmelden of schrijven : Brouwerstraat 16, Gent.

RAKKER R. METTEN, St. VINCENTIUSSTRAAT 62, ANTWERPEN, zit ongeduldig te wachten op nieuwe leden voor zijn pas opgerichte club.

RAKKER G. MEYDAM, KAMPERFOELIESTRAAT 7E, ROTTERDAM Z. voelt er veel voor om een plaatselijke club te stichten. Wie doet mee ?

VRAGENBUS

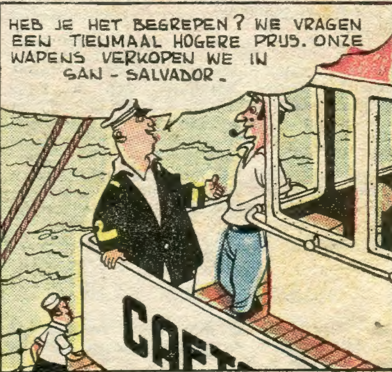
ST. L., LANGEMARK. — Zoals je weet, ontwerpen de plaatselijke clubs altijd zelf hun vaandel. Daar kunnen ze dan een eigen karakter aan geven en er hun leuze in verwerken. Probeer het eens ! Je zal zien, dat je daar nog heel wat genoegen aan beleeft.

de BAARD en de KALE

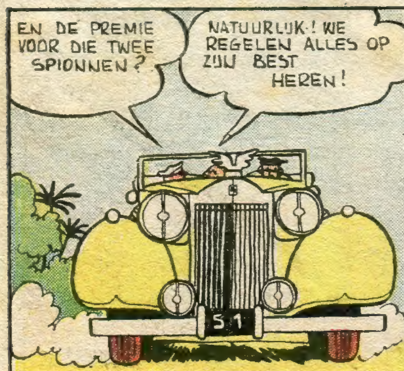

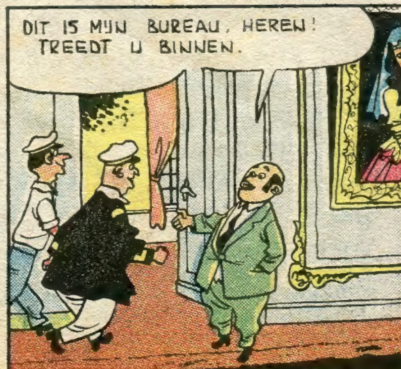

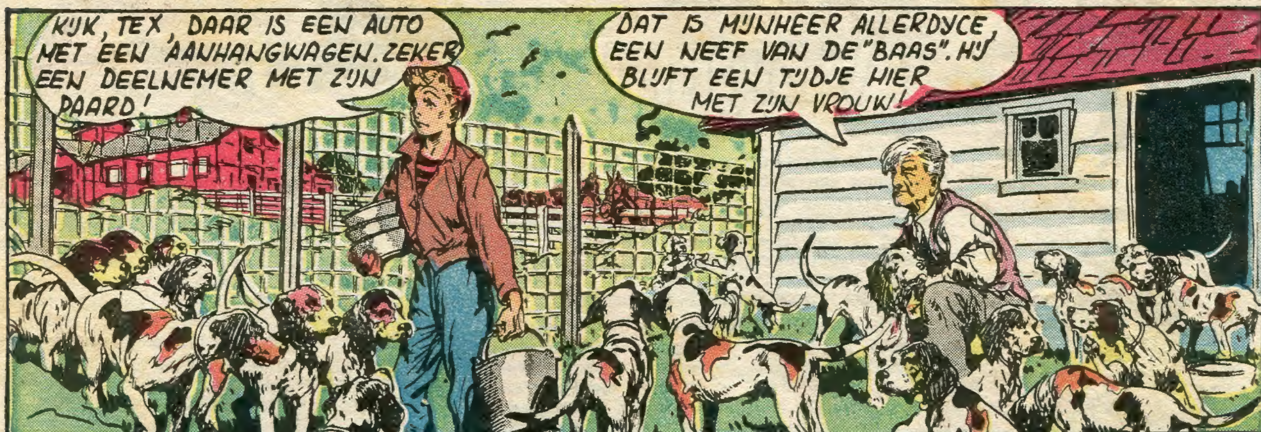

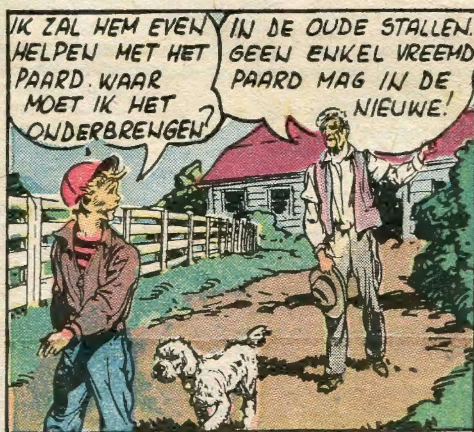

RIK RAKKERS

DOOR FRANK GODWIN

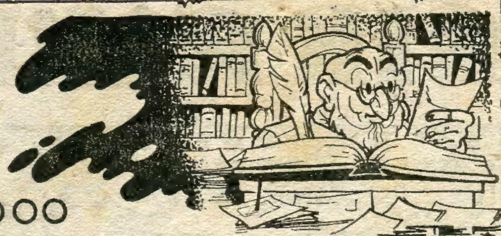

SNUFFELTJE VERTELT...

Was Kleisthenes een archont ! ? !
Was Solon een archont ! ? !
Is de Areopaag een archont ! ? !
Wat is ostracisme ? ?
En wat is een telescoop ?
En een brandpunt ? ? ?

HA, HA ! WAT WORDEN WE GETARD !

Wie was Clisthenes ? Wel, **PROF. SNUFKENS** uit **Antwerpen,** er zijn er twee geweest en je mag ook Kleisthenes spellen. De eerste Kleisthenes was « tyran » — dus vorst — van Sicyone en stierf ongeveer 580 jaar voor Christus. Hij bestreed de Dorische aristocratie. Een « democratische » tyran dus !

De tweede Kleisthenes was ook Grieks staatsman, (de kleinzoon van de eerste) uit het voor altijd beroemde Athene. Hij was « Archont » — dus stadsbestuurder — en wijzigde Solon's wetboek in nog volkser zin.

De uitvoerende macht, zoals die door Solon geregeld was, werd uitgeoefend door negen « archonten ». Een archont was de hoogste overheidspersoon in Athene. Solon zelf was ook een archont (593 voor onze tijdrekening), die heel de Atheense wetgeving omvormde, waar die eerst door de aristocraten of edelen uitgeoefend werd. Solon verdeelde de bevolking in vier « standen ». De burgers van de eerste stand alleen konden archont worden. Die der laatste hadden geen toegang tot de openbare ambten maar... die hoefden dan ook geen belastingen te betalen en geen soldaat te worden ! De archonten, die onberispelijk hun taak hadden vervuld, maakten verder deel uit van de Areopaag, een vergadering van notabelen, die de wetgevende macht in handen had èn tevens de rechterlijke.

Onze Kleisthenes nu was de verdediger van de laagste stand. Hij wist die indeling in vier standen ongedaan te maken samen met de heerschappij der edelen. Zo is hij de stichter van de èchte Atheense democratie. Maar dat ging niet zonder slag of stoot ! De edelen riepen de Spartanen ter hulp, die al evenmin van inmenging van het volk op het bestuur wilden weten. Maar het volk wist te zegevieren.

Wat Kleisthenes vooral beroemd maakte is zijn « ostracisme » of schervengezicht. Personen, die te invloedrijk geworden waren en daardoor gevaarlijk voor de staat, konden bij meerderheid van stemmen voor tien jaar verbannen worden. De stemgerechtigden stemden door scherfjes in een pot te leggen : voor of tegen. Gedaan dus met oorlogsstokers en dergelijke lieden ! Themistocles heeft dat in 490 v. Chr. moeten ondervinden.

Toch moet Kleisthenes' werk nog niet volmaakt geweest zijn, want later werden er weer wijzigingen aangebracht. Maar... wiens werk is hier op deze aarde wel volmaakt ?...

HOE OUD IS DE TELESCOOP ?

Dat kan moeilijk gezegd worden, **WESP** uit **Heyst op den Berg.** Het is een feit dat de Oude Egyptenaren, zeven tot acht duizend jaar geleden, degelijke telescopen moeten gehad hebben, want ze wisten aardig wat meer over de hemellichamen dan Europa een paar honderd jaar geleden. Het doorsnuffelen van de pyramiden wees dit uit. Hoe waren die telescopen gebouwd ? Dat weet niemand.

Als we nu in de geschiedenis van onze westelijke landen teruggrijpen stellen we vast, dat de beroemde NEWTON zo'n dingetje had. Newton : je weet wel, de man met zijn schijf, die nog alle studenten in natuurkunde kan verblijden...

Het oorspronkelijk toestel van Newton bestaat nog ! Nu moet eerlijkheidshalve gezegd worden, dat kort voor Newton een zekere Gregory in zijn « **Optica promota** » een gedetailleerde beschrijving van een sterrekijker had uitgegeven. Gregory kon echter in heel Londen geen opticien vinden die vaardig genoeg was om zijn toestel te bouwen.

Eigenlijk is die sterrekijker doodeenvoudig... als je iets weet van de straalbreking van het licht in verschillende soorten lenzen en de weerkaatsing in verschillende soorten spiegels !... Het effect van die holle en bolle spiegels is ons wel vertrouwd ! Het is een van Piet Kwabbernoots vermakelijkste uren, als wij met het hele Robbedoeshuis naar de kermis mogen en ons in het « spiegelpaleis » voor die malle dingen zetten !

In zo'n telescoop kijkt men door een dubbelbolle lens. Die heeft de eigenschap, alle lichtstralen, die ze opvangt, naar één punt, ergens buiten de lens samen te brengen. Dit punt heet dan brandpunt. Het is niet zo moeilijk ! Denk aan een « brandglas », een vergrootglas. Dat zijn ook dubbelbolle lenzen, want ze staan aan beide kanten bol. Laat de zonnestralen er maar eens door samengebundeld worden op de rug van je hand... Dan begrijp je meteen, wat een « brand »punt is ! !

Nu bevat zo'n telescoop ook een holle spiegel, die eveneens lichtstralen opvangt. Die wordt dus op de ster gericht, waarvan het beeld opgevangen moet worden. Dit geeft een sterk vergroot beeld. Een vlakke spiegel, die daar in een hoek van 45 graden op gericht staat, neemt dit beeld opnieuw over en stuurt het door naar de dubbelbolle lens, die het nogmaals vergroot !

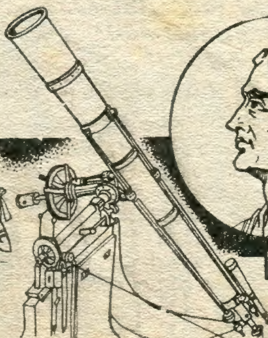
Zo werkte Newtons telescoop. Intussen is er nog het een en ander verbeterd. William en John Herschee, de beroemde sterrekundigen, maakten reusachtige kijkers, o.a., één met een spiegel van 1,47 meter middellijn en met een brandpuntsafstand van eventjes... twaalf meter ! Dit toestel vergrootte zes duizend maal. Lord Ross overtrof vorige kijker nog met een telescoop die bijna zeventien meter lang was met een spiegel van bijna twee meter middellijn ! ! Wat een koker, hé rakkers !

Maar daar zie ik de telescoop, pardon, de pijp van Sjarel de Zetter ! Daarom roep ik jullie een hartelijk

Met ROBBEDOES VOORUIT EN VOORAAN ! !

Je trouwe vriend,

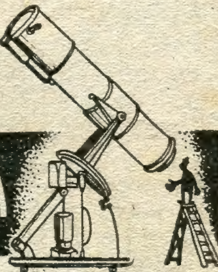
SNUFFELTJE.

S. B. A. C. - SHOW « 1950 »

We vervolgen vrolijk onze reeks « Beschrijvingen in zakformaat » van toestellen, die op deze bekende Show te zien waren.

PERCIVAL P 56

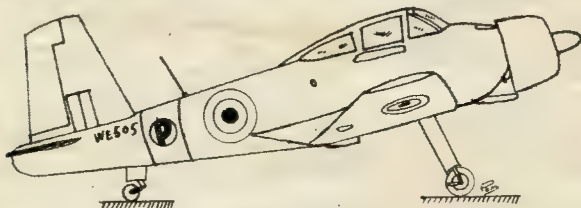
Oefenvliegtuig - 1 Armstrong Siddeley Cheetah-motor.

Het toestel werd ontworpen naar specificatie T 16-48 van het Air Ministry. Het is een geheel metalen vliegtuig, waarin lesgever en leerling naast elkaar in de gesloten cockpit plaats nemen. Dubbele besturing is aangebracht. We beschikken niet over prestatie-cijfers van het toestel. Maar als we zien, dat de motor toch zeker een 420 P. K. ontwikkelt en dat het toestel geen zware bewapening draagt, zullen de prestaties zeker goed zijn voor dit soort vliegtuig. Evenmin kennen we afmetingen of gewicht.

HANDLEY PAGE HPR 2

Oefenvliegtuig - 1 Armstrong Siddeley Cheetah-motor.

Het tweelingbroertje van de hierboven beschreven P 56 als oefenvliegtuig, dat op Farnborough te bewonderen was. Ook dit toestel is geheel in metaal. Werd eveneens ontworpen op een R.A.F.-specificatie. Lesgever

en leerling zitten naast elkaar in de vlieghut met dubbele besturing. Het toestel is gemakkelijk te onderhouden en beschadigde onderdelen kunnen snel en gemakkelijk vervangen worden. Hier hebben we wel gegevens ! Spanwijdte 11,28 m. Lengte 9,12 m. Totaal gewicht 2000 Kgr. Maximum snelheid 278 Km.-u. Vliegbereik 800 Km.

GLOSTER METEOR NF 11

Nachtjager - 2 Rolls Royce Derwent V-motor.

Dit toestel werd eigenlijk door de Armstrong Whitworth fabrieken gebouwd. Het oorspronkelijk ontwerp blijft natuurlijk de Gloster Meteor. Het is van de Meteor Mk 8 afgeleid. Er zijn practisch nog geen gegevens over dit toestel beschikbaar, wel kunnen we hieronder toch al enkele cijfers geven. Het toestel wordt door de Armstrong Whitworth-fabrieken in serie gebouwd.

Spanwijdte 13,10 m. Lengte 14,78 m. Totaal gewicht 8967 Kgr. Maximum snelheid 850 Km.-u.

HANDLEY PAGE HERMES IV

Verkeersvliegtuig - 4 Bristol Hercules-motoren.

We spraken vroeger reeds in deze rubriek over dit vliegtuig. Van de 25 door de B.O.A.C. bestelde toestellen van dit type, zijn de eerste nu in dienst gekomen. Het toestel heeft plaats voor 40 passagiers en kruist tegen 460 Km per uur. De luchtdruk in de kajuit wordt constant gehouden op een druk van 2400 m. — Spanwijdte 34,44 m. Lengte 29,51 m. Totaal gewicht 38.100 Kgr. Max. snelheid 574 Km.-u. Vliegbereik 5250 Km.

BLACKBURN & GENERAL YB-1

Onderzeeër bestrijding - 1 A. S. Double Mamba-motor.

Dit toestel met een bemanning van drie koppen is speciaal ontworpen ter bestrijding en vernietiging van onderzeeërs. Het prototype was uitgerust met een R. R. Griffon-zuigermotor, maar de seriemachines zullen met een Double Mamba van 2550 P. K. uitgerust worden. Uitrusting en bewapening zijn nog geheim, maar de grootte van het bommenruim wijst er op, dat een zeer grote lading aan bommen, mijnen en dergelijk oorlogstuig kan meegenomen worden. De vleugels zijn berekend voor katapult of rakethulp-start en kunnen mechanisch worden opgevouwen. — Spanwijdte 13,46 m. Lengte 12,92 m. Geen verdere gegevens beschikbaar.

FAIREY 17 — Onderzeeër bestrijding

1 A. S. Double Mamba-motor.

Dit toestel is gebouwd volgens dezelfde specificatie als de zojuist beschreven YB-1. Het vliegtuig is voor hetzelfde gebruik bestemd als de YB-1 en de uitrusting, alhoewel nog geheim, zal dan ook wel grotendeels met die van de YB-1 overeenkomen. - Spanwijdte 16,56 m. Lengte 13.10 m. Geen verdere gegevens beschikbaar.

CIERVA SKEETER. — Hefschroefvliegtuig

1 Blackburn Cirrus Major-motor.

De tentoongestelde machine was de Mark V. Uitwendig verschilt het vliegtuig enigszins van vorige versies. Het toestel werd ontworpen ter opleiding van hefschroefvliegtuig-piloten. Het heeft dubbele besturing : lesgever en leerling zitten naast elkaar. Het toestel kan met grote nauwkeurigheid opstijgen, vliegen en dalen. - Doormeter motor 9,75 m. Lengte 11,69 m. Totaal gewicht 544 Kgr. Maximum snelheid 153 Km.-u. Vliegbereik 297 Km.

SIKORSKY S 51 (Westland). — Hefschroefvliegtuig

1 Alvis Leonides-motor.

Door Westland gebouwd met licentie van Sikorsky. Het vliegtuig is uitgerust met de Britse Alvis Leonides-motor van 500 P. K. en bezit een Brits bewijs van Luchtwaardigheid. Er is plaats voor één bestuurder en drie inzittenden met reisgoed. De British European Airways Corporation heeft uitgebreide proeven met deze toestellen genomen. Dit zowel voor dag en nachtvervoer van post als voor dagvervoer van betalende passagiers. — Doormeter rotor 14, 63 m. Lengte 12,54 m. Totaal gewicht 2585 Kgr. Maximum snelheid 166 Km.-u. Kruissnelheid 136 Km.-u. Vliegbereik 402 Km. Hoogtegrens 4250 m.

WESTLAND WYCERN. — Aanvalsvliegtuig

1 Armstrong Siddeley Python-motor.

Toestel dat ook bij de Royal Navy in dienst is. Het is zwaarder dan de zuivere straaljagers maar kan ook langer vliegen. Het is tevens zwaarder bewapend en kan o. m. een 51 cm. torpedo, bommen, mijnen of dieptebommen vervoeren. Het toestel voerde reeds deklandingsproeven uit. — Spanwijdte 13,41 m. Lengte 12,80 m. Totaal gewicht 9080 Kgr. Maximum snelheid 732 Km.

GLOSTER METEOR 8. — Jager

2 Rolls Royce Derwents-motoren.

De verst ontwikkelde éénpersoonsjager. Zijn neus is iets langer dan die van de Mk 4, teneinde plaats te hebben voor een extra brandstoftank. Ook de staartvlakken hebben een andere vorm. Is tevens uitgerust met een Martin-Baker schietstoel. De bewapening bestaat uit vier naar voren vurende 20 mm. kanonnen. Drukkajuit en afwerpbaar cockpitdak. — Spanwijdte 11,32 m. Lengte 13,58 m. Geen verdere gegevens beschikbaar.

BRISTOL 170. — Personen en vrachtvervoer

2 Bristol Hercules-motoren.

Dit toestel is overbekend. Wordt gebruikt voor allerlei karweitjes als vervoer van personen en goederen, dieren (o.m. renpaarden !) - autovoertuigen - vliegende tentoonstellingzaal - vliegende ambulance of operatiezaal - vliegende werkplaats, enz. enz. — Spanwijdte 32,91 m. Lengte 20,82 m. Totaal gewicht 19.050 Kgr. Maximum snelheid 370 Km.-u. Vliegbereik 2253 Km.

Vlieger BOB.

(Wordt vervolgd.)

WAAR IS
DE HEILIGE GRAAL?

(1) 1910 in Syrië. Er heerst hongersnood! Niet ver van Antiochië zoeken sluwe Arabieren in de woestijn naar overblijfselen uit vroegere tijden, die zij op voordelige wijze trachten te verhandelen.

(2) Een van hen ontdekt op zekere dag een zilveren beker met een dubbele wand. De buitenwand is prachtig bewerkt en dient als bescherming van de eerste beker.

(3) Professoren onderzoeken de beker :
— Twee afbeeldingen van Christus zoals Hij werkelijk was en daartussen staan tweemaal vijf afbeeldingen van de Heer. Dat kan slechts op één tijdstip voorkomen. In het jaar 50. Toen bestonden er nog maar twéé kloostergemeenschappen : Jerusalem en Antiochië. De beker dateert uit het leven van Christus.
— De beker heeft dus een godsdienstige betekenis. Aan de rand ontbreken een paar zilveren fragmenten.
— Welke beker vereerde men in die tijd ? Alleen maar de Kelk.

(4) Deze kelk werd later de H. Graal genoemd en er ontstond een legende.
— Heeft hier het laatste Avondmaal plaats gehad ?
— Maar wie bent u dan ?
— Ik ben Jozef van Arimatea en ik wil de Kelk hebben waaruit de Meester heeft gedronken.

(5) Zes dagen later vangt Jozef van Arimatea het Bloed van Christus op in deze Kelk.

(6) De christenvervolgingen nemen een aanvang. Jozef van Arimatea vlucht met de Graal naar Engeland.

(7) — Neen, ik heb geen honger Ik heb nooit honger... Want de hemel voedt mij.

(8) Jozef van Arimatea drinkt iedere dag uit de Kelk.

(9) Op het doodsbed omringd door zijn leerlingen :

— Ik vertrouw U de Graal toe, die het Bloed van Christus heeft bevat. Hij heeft mijn geest en mijn lichaam gevoed. Sedert de dood van Onze Heer heb ik geen aards voedsel meer aangeraakt. Bescherm deze Kelk !

(10) Vele eeuwen later aan het hof van koning Arthur

— De Graal bevindt zich in handen van de heidenen, zegt de koning. Is er onder U een ridder, rein van ziel en lichaam, om deze Graal te veroveren ?

— Ik !

— Jij, Parsifal ? Maar vergeet niet, dat je ziel rein moet blijven. Alleen een edel ridder kan de H. Graal benaderen en uit de handen van de heidenen redden. Het licht van de Graal zal iedereen verblinden, die gezondigd heeft, al was het maar één keer in zijn leven.

(11) Maar is het nodig om u de lotgevallen van Parsival te vertellen ? Jullie behoeven maar een blad om te draaien om de heldendaden van deze jonge, edele ridder uit de middeleeuwen in R O B B E D O E S te lezen.

(12) In het kunstmuseum te New-York staat een bewerkte zilveren kelk. De geleerden beweren, dat het de Heilige Graal is.

HUP ROBBEDOES

MEETKUNDE

We hebben onze doelwachter Fred nu genoeg aan de tand gevoeld. Wat heeft het ventje tegen zijn « sufferds van backs » gemopperd, gejammerd als hij moest vissen, maar ook zich verdedigd als een panter !

Het slot was, dat alle spelers op doel knalden. Toen begreep Fred !

— O, jullie hebben dus een afspraakje om mij zo af te beulen ! Nu begrijp ik ook, waarom Jan en Maurits zo hopeloos knoeien en pingelen. Zijn me dat achterspelers ! Zet ze maar in een museum... Nu heb ik het complot door.

ONBESCHERMD GEBIED

Tijdens de rust komt Fredje me opzoeken.

— Een fijn oefenpartijtje, meneer Frank, zegt Fred. Mag ik u echter nog wat vragen ? Ik weet, wat ik te doen heb, als ik alleen voor een tegespeler kom te staan. Dan moet ik uitlopen om op die manier mijn doel beter te beschermen. Met uit te lopen vergroot ik het vlak, dat ik achter me beschermen kan...

» Als nu echter een voorspeler van opzij komt opdagen, wordt het anders. Trek ik er op af, dan kan hij nog gauw een voorzetje geven en daar staat dan m'n doel onbeschermd ! De ander hoeft maar in de andere hoek te knallen en ik ben een geslagen man ! Zo'n bal kan ik nooit aan !

— En toch moet je je ook dan zo opstellen, Fred, dat de man, die met de bal aan komt drijven, g e e n kans krijgt om op doel te schieten ! Om het eens heel geleerd te zeggen: je plaats is altijd OP DE BISSECTRICE, de deellijn van de hoek, die gevormd wordt door de speler in het bezit van de bal en je twee doelpalen !

» Stel je voor, dat Flip met de bal van opzij komt opdrijven. Het is meer dan waarschijnlijk, dat hij nog een voorzet geeft naar René. Neem toch je plaats in, waardoor FLIP niet op doel kan schieten ! Wat René betreft, daar heb je je achterspelers voor. Die moeten ook een oogje in het zeil houden en René geen kans geven, dat hij de bal toegespeeld krijgt ! Doen de backs dat niet en lukt het René een doelpunt te maken, dan heb JIJ daar geen schuld aan, maar zijn je achterspelers in fout ! Jij moet dan vechten één tegen twee. Dan is het best te begrijpen, dat jij het onderspit delft !...

» Tenslotte is in zo'n geval nog niet alles verloren ! Dat overzetten vraagt tijd en zo vlak voor doel zullen de zenuwen je tegenspelers de baas zijn. In ieder geval dien jij je dan bliksemsnel weer goed op te stellen om ook het schot van René aan te kunnen. Goed opstellen en op tijd uitlopen zijn de beste wapens voor een doelwachter. Je moet niet alleen lenig en klemvast zijn : je moet voor alles kijk hebben op het spel. Hoe het spel zich ontwikkelt en hoe de aanval waarschijnlijk verlopen zal !

FRANK.

Wij beginnen de dag...

714
Jongleren met bulgen en strekken der onderarmen. — Met gebogen rechter- of linkerarm ballastbal opgooien en met de andere hand opvangen

724
Balanceren met gestrekt been en dat daarna zijw. uitstrekken. — Handen op de heupen Linker- of rechterb. 3 keer voor het lichaam uitslingeren, dan zijwaarts strekken.

734
Buigen en strekken van de romp. — Neem positie 612 in, handen in de nek. Romp buigen en weer oprichten.

148
Op de grond steunen Het lichaam haaks, armen vlug buigen en strekken. — Als 143, maar nu het lichaam haaks.

Cacao en Chocolade GODENSPIJS!

THEOBROMA (Godenspijs), zei in 1750 de Zweedse plantenkundige Linnaeus, toen hij voor de eerste keer het smakelijke poeder proefde, dat het product was van de cacaoboom.

Natuurlijk zijn ook andere mensen gaan proeven. Het werd een waar succes. Daarmee begon in Europa de zegetocht van cacao en chocolade en werd in Zuid-Amerika, in Mexico en op enkele eilanden der Antillen koortsachtig gewerkt, om deze zo gezegende boom in cultuur te brengen.

Dat alles levert ons in 1950 de heerlijke en zeker door alle rakkers en rakkeresjes gewaardeerde repen chocolade in zoveel verschillende smaken en in zoveel verschillende verpakkingen !

Toen Christoffel Columbus Amerika ontdekte, ontdekte hij tevens de chocolade. Deze laatste ontdekking was misschien wel de voornaamste. Zo denkt Piet Kwabbernoot er tenminste over !

Natuurlijk begrijpen jullie wel, dat de daar wonende « Indianen » niet gewacht hebben op Columbus om zelf de heerlijke cacao te ontdekken.

Toen in ver vervlogen tijden de Azteken Guatemala veroverden, keken ze niet weinig op, dat de inboorlingen aldaar geen ander betalingsmiddel kenden dan vruchten van de cacaoboom. Die bonen hadden een afmeting van 12 tot 22 cm. en zo had je algauw een kruiwagen nodig om een fatsoenlijk maal te kunnen bekostigen.

Steenrijke Indianen dronken hun cacao uit gepolijste en met goud ingelegde schilden van de schildpad. De eerste Europeaan, die op die manier van deze godendrank proefde, was Fernando Cortez, de grote Spaanse veroveraar, die cacao kreeg voorgezet, toen hij rond 1520 op een grootste receptie ontvangen werd door zijn toenmalige vriend, de koning der Azteken.

Toen Cortez naar de herkomst van de drank vroeg, nam de koning hem mee de tuin in en wees op een cacaoboom :

— Wij bereiden die lekkernij volgens geheim recept van de vruchten van deze boom.

De vorst lachte beminnelijk al zijn witte tanden bloot, maar gaf geen verdere uitleg.

Cortez zag een soort kerselaar, een boom van een meter of tien hoog, van zacht, poreus hout. De blaren waren 20 tot 30 cm. lang. De jonge bladeren paarsrood, de oudere glanzend groen. Kleine, wat rose gekleurde bloemen stonden op de stam en op de oudere takken. De boom scheen het hele jaar door te bloeien, want daarnaast hingen ook rijpende en reeds gerijpte vruchten.

Eigenaardige vruchten waren het ! Een soort besvruchten, maar dan met een leer- of houtachtige buitenwand.

Een slaaf plukte er een en opende met een hamer de harde schil. Cortez zag een vijftigtal zaadjes zitten in een wit en zacht vruchtmoes. Dat waren de eigenlijke cacao-bonen.

Bewonderend keek Cortez naar de koninklijke plantage. Die eigenaardige aanleg herinnerde er hem aan, dat hij vaak reeds dagenlang door dergelijke plantages getrokken was, natuurlijk zonder te weten, dat dit nu cacao-plantages waren ! Hij was op dat punt al even onwetend als de Hollandse kapers, die een Spaans schip te pakken kregen en de hele lading cacao-bonen overboord wierpen, omdat ze dachten, dat het... schapekeutels waren !

Natuurlijk zijn er verschillende soorten cacao-bomen, zoals je bij ons verschillende soorten kersebomen hebt. Ze worden ingedeeld al naar de grootte der vruchten en de smaak. Ook heet de cacao naar het land van herkomst : cacao van Cuba, van Trinidad, van Guyana, van Mexico, van de Goudkust, van Java, van Ceylon of Samoa.

De cacaoboom stelt nogal eisen ! Hij moet schaduw, warmte en vochtigheid hebben. De inboorlingen van Zuid-Amerika en op de eilanden aldaar planten hem met allerlei godsdienstig ceremoniëel en er wordt bij die gelegenheid stevig gedanst. Zo riepen de oude Inca's vroeger hun Zonnegod aan om mild te zijn met zijn stralen en op tijd het te laten regenen op tropische manier : met stortbeken !

Vooral straffe, droge wind kan voor de cacao-bomen schadelijk zijn. Daarom worden om de plantages heen citroenbomen of bananen geplant. De cacaoboom zelf staat netjes in rijen, onder beschutting van ander lover, om al te felle zon weg te houden.

Het planten zelf gaat ook weer eigenaardig. Uit zaad opgekweekte plantjes staan in mandjes van bamboe-vlechtwerk : telkens één plantje in één mandje. De jonge plantjes worden dan met mandje en al in de grond gezet. Dat gebeurt als de planten 60 cm. hoog zijn. Het mandje rot vanzelf weg en de jonge wortels van het boompje kunnen zich naar alle kanten uitstrekken. Vijf jaar na het planten mag de eerste oogst verwacht worden. Het hele jaar door kan men dan oogsten. Dat is dus anders als bij onze kersebomen, maar... de oogst bedraagt hier gemiddeld 20 tot 30 vruchten per jaar ! Van bloesem tot vrucht duurt 5 of 6 maanden.

De cacaoboom is een tere plant, heeft veel vijanden en is vatbaar voor veel ziekten. Mieren, wantsen, motten en luizen belagen hem en vreten hem kaal. Een ziekte van plantaardige oorsprong is de krullotenziekte, die de vruchten doet verstenen en de zaden daardoor waardeloos maakt. Zo zijn er verschillende ziekten, die het cacao-planten tot een riskant bedrijf maken. Aan de Goudkust bijvoorbeeld daalde de productie daardoor met één derde !

Maar goed, de oogst is er. Met hamers en knodsen (« cacaopletters ») worden de grote cacao-vruchten opengeslagen. Men haalt er de bonen uit en legt die op en onder bananenbladeren te drogen, zoals noten en kastanjes bij ons gedroogd worden. Af en toe worden ze eens omgezet om gisting te voorkomen. Dan gaan de witte boontjes naar de factorij.

Hier volgt het fermenteren, het wassen en het drogen en wordt de oogst in een twaalftal kwaliteiten gesorteerd. Dan liggen daar de boontjes om tot cacao en chocolade verwerkt te worden.

Vroeger vervaardigde men al op een heel simpele manier chocolade ! De boontjes werden boven een zacht vuur geroosterd, ontdopt en gemalen tot een dikke pap, die in vormen gegoten werd of die men tot blokjes liet stollen, zoiets als onze bouillonblokjes. Deze blokjes liet men dan koken in water of melk en zo zette men chocolade ! Die had echter een hoog vetgehalte en was daarom moeilijk verteerbaar. Een Nederlander, C. J. van Houten — de fabriek bestaat nog ! — vond een werkmethode om het vet (de cacaoboter) uit te persen en de rest tot poeder te vermalen, zoals we nu de cacao nog kennen.

Cacao met suiker en verschillende aromatische producten vormen samen de chocolade. Voor speciale smaken worden melk, koffie, hazelnoten, enz. toegevoegd. Dit alles gaat niet zo eenvoudig in zijn werk als jullie misschien denken ! Het bereidingsproces is nogal moeilijk te volgen voor jonge hersens ! Daarom tot slot een brokje geschiedenis :

In Spanje kende men cacao in 1600, maar de Spanjaarden hielden het gebruik ervan geheim, als was het een atoombom ! Het lukte hen echter niet en naast « koffie »-huizen ontstonden er in Europa ook chocoladehuizen : in 1657 in Engeland, in 1660 in Nederland. Het werd een modedrank, zoals nu de coca-cola, maar de prijs bleef hoog, tot er in de Nederlandse, Engelse en Franse kolonies ook cacao gewonnen werd. In 1905 is men ook in Kongo cacaoplantages gaan aanleggen. Nu tellen die plantages samen al een oppervlakte van 8000 Ha. en leveren een oogst van 2 millioen Kgr. !

Een aardigheidje om te sluiten. Het woord « chocolade » bestaat uit twee woorden der Azteken, namelijk : « **tchoco** », dat « **lawaai** » en « **lateh** », dat « **water** » betekent. Samen zal dat « kokend water » moeten verbeelden. Daarmee bereidden de Aztekn inderdaad hun chocoladedrank. Gek, maar waar !

L. GILL.

AANVAL IN BIRMA

Na de hevige storm zijn Buck Danny en zijn vrienden op een klein strand aangespoeld. Zij bouwen een vlot om naar Kao - Kiang over te steken.

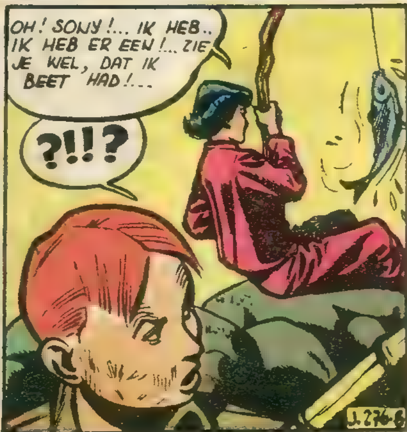

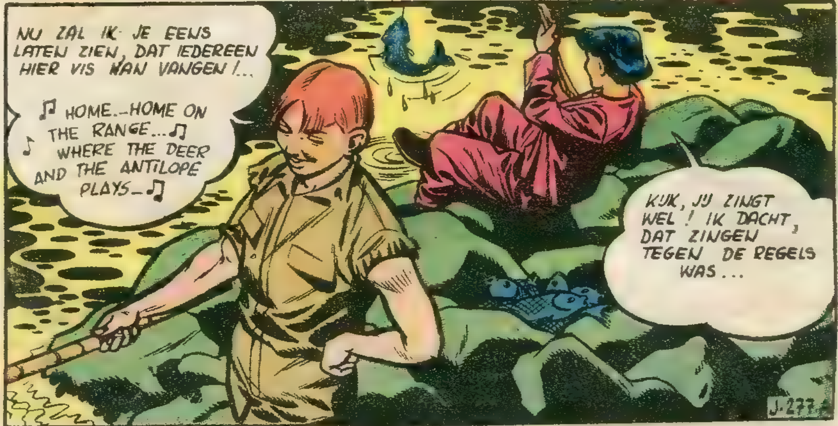

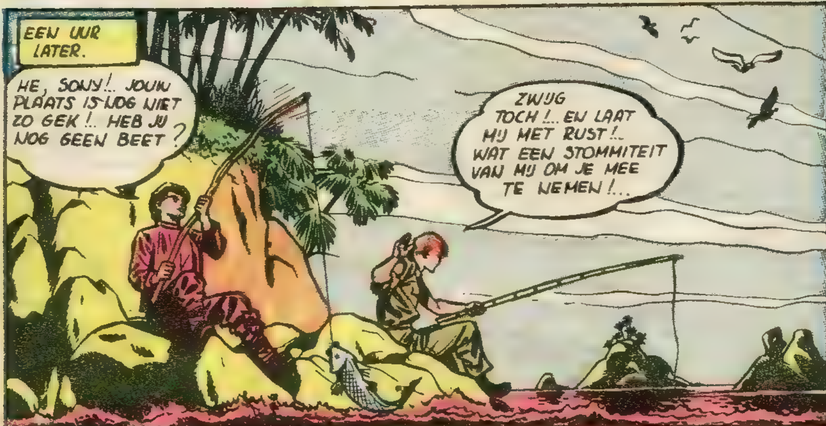

PFFF... ZUIVER GELUK... PROBEER HET NOG MAAR EENS!...
I WANNA SEA FOOD, MAMMA.. FISH.. FISH.. FISH..

HOLD TIGHT, HOLD TIGHT..
ZWIJG TOCH! JE JAAGT ALLE VISSEN WEG!

DENK JE DAT?
HE? WAT?

DAT IS GEEN KUNST!.. JE HEBT EEN GOEDE PLAATS AANGETROFFEN!.. IEDERE BEGINNELING KAN GELUK HEBBEN!
WILLEN WIJ VAN PLAATS VERWISSELEN!

NU ZAL IK JE EENS LATEN ZIEN, DAT IEDEREEN HIER VIS KAN VANGEN!...
HOME..-HOME ON THE RANGE... WHERE THE DEER AND THE ANTILOPE PLAYS..
KIJK, JIJ ZINGT WEL! IK DACHT, DAT ZINGEN TEGEN DE REGELS WAS...
J-277

EEN UUR LATER.
HE, SONY!.. JOUW PLAATS IS NOG NIET ZO GEK!.. HEB JIJ NOG GEEN BEET?
ZWIJG TOCH!.. EN LAAT MIJ MET RUST!.. WAT EEN STOMMITEIT VAN MIJ OM JE MEE TE NEMEN!...

IK GA TERUG!... IK HEB ER MEER DAN GENOEG!... KOM, DAN DELEN WIJ SAMEN!...
DAT NOOIT! IK WIL ALLEEN MIJN VIS ETEN!...

HALLO, SUSAN! WIJ VERGAAN VAN DE HONGER!
DAT IS INDERDAAD EEN WONDERBARE VISVANGST! MAAR, WAAR BLIJFT SONY?
HIJ IS BEZIG MET EEN WETENSCHAPPELIJKE METHODE OM VIS TE VANGEN!... WIJ HOEVEN NIET OP HEM TE WACHTEN!

Wat moet je doen om lid te worden van de Robbedoesclub ?

Ten eerste : Op een briefje schrijf je je naam en volledig adres, je geboorteplaats en datum en de schuilnaam, die je graag zou dragen.

Ten tweede : Daarbij voeg je een kleine foto om op je lidkaart te plakken. Als je geen foto bij de hand hebt, dan kan je die later ook zelf op de lidkaart aanbrengen.

Ten derde : Briefje en eventueel foto stop je in een enveloppe en daarbij voeg je 15 fr. in postzegels. Op de enveloppe schrijf je : Robbedoes, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. Enkele dagen later ontvang je dan het mooie speldje van de Robbedoesclub en je persoonlijke lidkaart met de erewet en de sleutel van het geheimschrift. (Wie geen speldje verlangt, hoeft maar 2,50 fr. te betalen). De Hollandse lezers adresseren hun aanvragen aan Robbedoes, Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom en betalen Fl. 1.20 per postwissel (20 cent in postzegels voor degenen, die geen speldje verlangen).

Sommige lezers, die zich « Robbedoes » niet geregeld bij een krantenverkoper kunnen aanschaffen, vragen de prijs van een abonnement. Voor hen laten we hier een lijstje volgen :

ABONNEMENT

van 21 December tot einde Maart :

VOOR NEDERLAND : Fl. 3.75.

VOOR BELGIE : Fr. 60.

Deze bedragen kunnen betaald worden : Voor Nederland : Per postwissel aan « Robbedoes », Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom ; voor België : Door storting op Postrekening 3621.59 van « Robbedoes », Ommeganckstraat 21, Antwerpen.

Onze Correspondentie-dienst

Wil je graag corresponderen met een andere Robbedoeslezer of lezeresje ? Doe dan een beroep op onze correspondentie-dienst.

Het is heel eenvoudig : Je stuurt aan Robbedoes een briefje, waarin je opgeeft : je naam en volledig adres, je leeftijd, de gedane studies, het soort correspondent(e), waarmee je in betrekking wil komen en de onderwerpen, waarover je graag wil schrijven. Robbedoes zal je dan opnemen in zijn lijst van correspondenten en zo gauw een rakker of rakkeresje zich aanbiedt, die voor jou geschikt is, zal het adres je gestuurd worden. Jongens corresponderen alleen met jongens, meisjes alleen met meisjes. Ook niet clubleden mogen een correspondent aanvragen. Deze dienst is voor ALLE LEZERS volkomen gratis.

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.

Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.

Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».

Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.

Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.

Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.

Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Bij het gereedmaken van deze knollentuin komt het jubileum-nummer van de Felix Timmermansclubkrant voor Snuffel neerdwarrelen. Twee jaar club en één jaar krant, proficiat, kerels ! Er is al een hele weg afgelegd en de toekomst belooft nog meer ! Zoals leider Marcel schrijft, is de krant een succes geworden, omdat jullie het mooiste gegeven hebben, wat je te geven had : je werk, je idealen en je vriendschap. Voor Snuffel is het prettig te kunnen bedenken : dat zijn nu allemaal rakkers van onze knollentuin ! Ze zijn de moeite waard geweest, want er zit pit en kruim in die kerels ! Met belangstelling blijf ik jullie volgen en steeds tot goede raad bereid. Blijft kerels en wordt mannen !

En nu aan het planten ! P. K. wil met « zijn » knollen beginnen ! **PALLIETERKEN** uit **Deinze** is van de partij en bezet nogmaals de ereplaats.

MET PIET KWABBERNOOT
4.000 METER ONDER DE ZEESPIEGEL

Ik heb nooit Jules Verne gelezen, hoewel ik de illustraties zijner boeken prachtig vond. Ik ken ook niet veel van onderzeeërs en zo weet ik niet, hoe de Jules het klaarspeelde, zo diep te duiken. In elk geval, het gebeurde, toen de foto van de duikerklok van Prof. Piccard in de dagbladen verscheen. Piet Kwabbernoot was nog in zijn vlegeljaren (nu is hij meer bezadigd) en op 'n schone avond met weinig maneschijn was Pier per fiets naar de haven gereden waar voornoemd toestel zich bevond. Met 'n valse sleutel (die van 't achterpoortje van de knollentuin) raakte hij in de bol. 'n Paar contacten op, 'n handvat naar beneden en toen plots 'n bleek-blauwe vlam uit het instrumentenbord flitste, kwam er beweging in het tuig. Tegen 60 knopen per uur trok de duikersklok een witte V door 't zwartgroene water van de haringplas. Toen Piet op 60° N-B en 45° W-L kwam, vond hij, dat het stilletjes tijd werd om naar de sardientjes te gaan kijken. Na eerst nog 'n stuk of zes vierkantswortels te hebben getrokken uit de formule voor het vertikaal naar beneden gaan, waagde Pieter het spel.

Plots schenen de electrische lichten binnen in de bol meer licht te geven ; Piet keek naar de ronde patrijspoorten en... voor het dikke glas slingerden zich reeds de eerste plezante zure haringen. Piet schakelde de zoeklichten in om botsingen te vermijden met de een of andere domme walvis. In 't geheimzinnige licht zag hij gekke waterplanten en vissen, die hij nog nooit van z'n leven geproefd had. Piet keek naar zijn « laagtemeter » en ging plots met grote ogen de hoogte in. 'n Harde knots tegen het stalen plafond en daar lag onze held voor vijf minuutjes buiten Oosten.

Wat was er gebeurd. De duikerklok was op vaste grond terecht gekomen en door een of andere onderzeese natuurwet kreeg Piet die knots.

Hij werd met 'n zucht wakker. Verdraaid, wat had hij lekker gemaft ! Half soezend opende hij z'n klein mondje en geeuwde... Als van 'n adder gebeten wipte onze held op. Het zoute zeewater was tot aan zijn nieren gespoeld ! Kapot van 't verschieten opende hij zijn ogen helemaal en bemerkte, dat hij niet op zijn gezellig door elkaar gewoeld bed lag, maar op 'n zacht bed zeewier, in volle, natte zee ! Bij het vreselijk geproest van de arme Kwabber kwamen plots zes pekelharingen aangedreven. Met voorzichtige vinnen pakten ze Piet vast en zwommen met hun zoete last naar Neptunus. Zo met zên drietand, op een als zetel ingerichte inktvis gezeten, zag de ouwe heer er allesbehalve vriendelijk uit. Hij sprak enkele rare woorden in pekelharingtaal.

Plots zag Piet de oude duikerklok naast zich. Eerbiedig buigend nodigden de pekelharingen onze held tot instappen uit. Toen kwam echter 't mooiste van de geschiedenis. Piet werd met bol en al als 'n pluimpje opgelicht en door de pekelharingen naar het zeemuseum gevoerd ! Hij kwam daar in een plezante hoek terecht naast een versleten U-Boot en een nog min of meer radioactieve mosselschuit, die men vanuit Bikini als monster zonder waarde naar Neptunus opgestuurd had. Naast de deur van de klok werd 'n papier geplakt waarop in pekelharingtaal stond te lezen : « Hier bevindt zich de eerste menselijk ingeblikte sardien, die tot deze streken doorkwam. Niet aanraken. Doodsgevaar ! »

Piet zat daar al 'n halve week. Enkele wat vuile krabben, die zich in geen veertien dag meer gewassen hadden, brachten een bezoek aan 't museum. Verder had nog een walvis een hele voormiddag geprobeerd, z'n dik lijf doör de deuropening te krijgen.

Piet verveelde zich vreselijk en kreeg ook honger. Was het door de honger dat plots het verstand van Piet helder verlicht werd ? Zo'n museum had natuurlijk geen plafond en de klok bezat toch een stijgingsmecanisme !

Twee uur na dit historisch gedacht van Piet zag hij in de verte de haven al groter en groter worden. Nog twee uur later stapte hij omzichtig uit zijn bol en dank zij de sleutel van 't achterpoortje, kreeg hij het ding weer vast. Gelukkig is Prof. Piccard dit nooit te weten gekomen. Ik hoop voor onze achtharige held daarom ook vurig, dat de prof de knollentuin van deze week niet lezen zal !

PALLIETERKEN uit **Deinze.**

Uit de andere P. K.-knollen kiest Snuffel die van **SUPERMAN** 27.107 uit **Areo-**

donk, terwijl zijn zusje **Roodborstje**, **Captain Mervil 30.766** uit **Brugge** en **Blonde Tijger 30.121** uit **Staden** een eervolle vermelding krijgen voor hun Kwabbernoot-bedenksels. **Tijl** uit **Wontergem** krijgt zelfs een zéér eervolle vermelding. Pallieterken won het deze keer van je, Leo ! Tenslotte nog een eervolle vermelding voor het nageknolde opstelknolletje van **Alexis D. V.** uit **Oud-Beveren.**

DE SCHILDERIJ

Piet Kwabbernoot en zijn vijfjarig broertje zouden naar een koopdag gaan. Voor ze gingen zei Piet nog tegen broertje :

— Braaf zijn en mondje toe, hoor !

Broertje beloofde het, maar wat zou Piet nog schrikken !

Op de plaats, waar de verkoop plaats had, was reeds veel volk. Een man klom op een stoel en daarmee begon de koopdag. Allerhande voorwerpen waren reeds verkocht. Het broertje van Piet had enkele vriendjes ontdekt en was nergens meer te bespeuren. Toen kwam een mooie schilderij onder de hamer.

— Vijfhonderd frank, bood Piet.

— Duizend, riep een andere stem.

— Vijfhonderd er bij, riep Piet weer.

— Twee duizend, riep de stem van zojuist.

« Deksels, dacht Piet, dat wordt veel. »

— Twee duizend vijfhonderd, probeerde hij toch nog.

Niemand bood meer.

— Twee duizend vijfhonderd, riep de verkoper, die zag dat niemand meer bood. De schilderij is voor meneer Kwabbernoot.

— Wie was het, die daar straks tegenbood ?

— Die kleine daar, meneer !

Even werd het donker voor Piet's oogen. Die kleine was... zijn broer !

SUPERMAN 27.107 uit **Arendonk.**

Een zelf beleefde geschiedenis van **BRULBOEI 27.120** uit **Rotterdam. Je ziet zelf wel,** Antoon, dat Snuf nog lichtjes verbeterd heeft. Hadden jullie ook niet kunnen zorgen, dat je de eigenaar van de beurs waarschuwde. Dan was het áf geweest !

GOED SPEURDERSWERK

We wandelden met z'n drieën over de markt aan de Maashaven. Wij, dat waren Joop, Adrie en ik. Bij een patatkraam kochten we een zakje van dat spul.

— Het lijkt wel, of ze er een paar kilo zout door gedaan hebben, mopperde Joop.

— Bij mij zit er helemaal geen zout in, zei Adrie.

— Dan, hebben ze twee keer hetzelfde zakje gezouten, trok ik m'n conclusie.

We liepen langs een boekenkraam en bleven daar de tijdschriften bekijken. Opeens fluisterde Joop :

— Zeg, jongens, moet je daar 'ns kijken !

We keken naar een kraam naast ons en zagen, hoe een man juist een portemonnaie van eigenaar deed verwisselen ! Een ogenblik later was hij tussen de mensen verdwenen !

— Kom mee, zei ik, hij zal nu wel proberen, zo gauw mogelijk weg te komen.

Dit bleek ongeveer de waarheid te zijn, want na nog enkele ogenblikken bij een luidroepende scheermesjesverkoper getreuzeld te hebben, stak hij de weg over en liep de Bloemfonteinstraat in. Wij volgden op tien meter en hoopten, dat er maar spoedig een agent zou komen. Aan het einde van de straat is een politiebureau en daar het twee uur was, wisselden de agenten van dienst. Spoedig kwam er een langs. We hielden hem aan en vertelden, wat we gezien hadden.

— Zo, jongens ! Dan hebben jullie goed gedaan ! zei de politieman. Kom mee, dan gaan we die kerel inrekenen.

Onze zakkenroller was al op het eind van de straat en maakte aanstalten om over te steken, toen wij hem ingehaald hadden. De agent sprak hem aan.

— Zeg, meneer, wilt u even met mij meegaan ? vroeg hij op beminnelijke toon.

De man knipperde met z'n ogen en vroeg :

— Wat is er aan de hand, agent ? Voor zover ik weet niets, hoor !

— Allé ! Geen smoesjes ! Kom mee.

De man sputterde nog wat tegen maar ging toch mee. Op het bureau moesten we aan de brigadier alles vertellen en toen werd de kerel binnengebracht.

— U is gearresteerd, meneer, zei de « brigges », wegens zakkenrollerij !

— Wel heb ik van mijn leven ! riep de man uit. Hoe komt u daarbij ?

— Door deze drie jongens die het zagen !

— Voelt u eens in zijn linkerbinnenzak, zei ik toen.

De agent deed het en haalde het beursje te voorschijn. De zakkenroller kon daarop niets zeggen en werd voor acht maanden in de « petoet » gestopt. Wij kregen alle drie een pluimpje van de brigadier.

BRULBOEI 27.120 uit **Rotterdam.**

DE KLIMMENDE TIJGER 26.182 uit **Rumst** knolt een tramritje. Jules weet uit zijn ogen te kijken !

DOOR DE RUPELSTREEK

De regen stort bij stromen neer. Ik sta midden in een reusachtige plas te wachten op de tram. In de verte komt het oude, steunende vehikel aansukkelen. Met krassend geluid stopt het ding even. Een vinnige wip, ik schiet over het platform en zak op een harde bank neer. Er is, buiten de tramconducteur, niemand in het trammetje dan een half ingedommeld heertje, vlak voor mij.

K e u r i g onderhouden werkmanshuisjes links en rechts van mij staan knusjes tussen enkele ruimere burgershuizen. De geelgroene nachtlampen branden nog, omdat het nogal mistig is.

Terwijl de tram steeds maar verder sleurt, verandert het uitzicht geleidelijk in een slechte straatweg, met vuile krotten, waartussen smalle zijstraatjes en daarbij natuurlijk de bekende zwarte loodsen. Links van de straatweg trekken de zuigende, reusachtige steenbakkerijschoorstenen mijn aandacht. Je moet je hals rekken. 't Is net alsof ze je toefluisteren : « Excelsior ! ».

In T. moeten de steenbakkerijen weer plaats maken voor een ruime straatweg met bonte burgerhuizen, waartussen de spitse kerktoren.

Wat later doet me plotseling het machtige verschijnen van de Rupel schrikken. Het water staat hoog en over de damperige klampovens hangt een dikke, wazige mist. Wat moesten wij beginnen zonder die Rupel ! De steen zou wel kunnen vervoerd worden per auto, maar toch !

Rechts van mij rijzen de grauwe, driehoekige daken van kubusvormige loodsen schril uit de diepte op. Met deze hangars is het bestaan van menig werkman innig verbonden.

En dan die ovens !... Daar ben ik trots op, omdat daar mannen werken bij een temperatuur van 50° Celsius. 't Is er bijna zo ongezond als in de kolenmijnen ! Op deze mannen, mannen van onze streek, mannen van ons dorp, mannen van onze straat, ben ik trots, omdat ze met hun werk de welstand van onze bevolking scheppen.

DE KLIMMENDE TIJGER 26.182 uit **Rumst.**

In het dichterknollenperk planten we een versknol van **ZEEMEEUW** 26.191 uit **Kortrijk.** Goed werk !

STADSTOREN

Eens is hij wit geweest, de nu dof-grijze toren,
Die met zijn korte spits de kudden wolken toont
Zich in zijn stoere forsheid zeli tot koning kroont,
Zich door geen enkele natuurkracht laat verstoren.

Wanneer het winter wordt, dan schijnt hij stil te waken
Zo donker, schimmig op die achtergrond van sneeuw,
Waar niets de rust verstoort, niets dan een schreeuw
Van een gitzwarte raaf, die zwenkt over de daken.

Maar als de zomer hem zijn blankheid heid doet herinneren,
Dan staat de stenen reus, — doorgaans toch vaal en mat —
Te blaken boven de in zon versmoorde stad,
Zo stralend-klaar, en wit als 't allerwitste linnen !

Soms zingt hij en een golf van wondermooie klanken
Stroomt blij en feestelijk, luid galmend door de lucht ;
Of klagend diep en droef, of stil — zonder gerucht —
Maar meest, zo dreunend diep, mag hij de hemel danken.

ZEEMEEUW 20.191 uit **Kortrijk.**

Nog een eervolle vermelding voor **Ilonka** uit **Aalst**, **Vlinder** uit **St. Kruis** en **Duimke 30.637** uit **St. Denijs-Westrem.** Wie voor voetballen voelt en in de buurt woont, kan zich opgeven bij Julien Verdonck, Oude Heirweg, St. Denijs-Westrem !

Bij de tekenknollen komen voor een eervolle vermelding in aanmerking : **Witte Arend 30.893** uit **Puurs**, **Jim Spitfire 30.580** uit **Zelzate**, **Zwarte Valk 29.835** uit **St. Niklaas** en **Billy the Kid 30.398** uit **St. Genesius-Rode** samen met **Snuffel** uit **Antwerpen** (niet de huisgenoot van P. K. !) voor hun nagetekende knollen.

SNUFFEL.

Onze Kruiswoordraadsels

HORIZONTAAL

1 : Persoonlijk voornaamwoord. - Moeder. — 2 : Eenmaal. - Nauw, eng. — 3 : Horzel. - Speeksel, spaak. — 4 : Loterijspelen. — 5 : Moesplant. — 6 : Altijd groene heester. - Verwant, vertrouwd. — 7 : Waarop men met een griffel schrijft. - Boomsoort. — 8 : Niet genoemd (afk.). - Twee medeklinkers.

VERTIKAAL

1 : Spinrag. — 2 : Huldebewijs. - Zuigkannetje voor kinderen. — 3 : Het prikken of steken van netels. — 4 : Morsig, vuil. — 5 : Vlek. — 6 : Uiting van afkeuring. — 7 : Runddier. — 8 : Voertuig zonder wielen. — 9 : Latwerk om vruchtbomen op te leiden. — 10 : Mohammedaans bedehuisje. — 11 : Amerikaanse meisjesnaam. - Eikenschors (gewestelijk woord). — 12 : Zwemvogel der Noordpoolzeeën.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

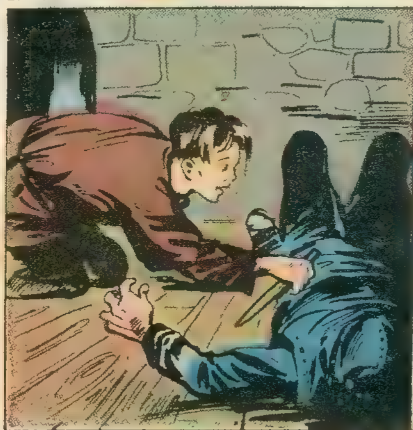
Horizontaal. — 1 : At. — 2 : Rog. — 3 : Olm. — 4 : Roos. — 5 : Trein. — 6 : Serres. — 7 : Naogen. — 8 : Soen. — 9 : Prop. — 10 : Ra.

Vertikaal. — 1 : Ar. — 2 : Toorts. — 3 : Gloren. — 4 : Moeras. — 5 : Siroop. — 6 : Neger. — 7 : Senor. — 8 : Pa.

TERWIJL DE RUWE FRANSMAN IN ZIJN BLINDE WOEDE DE MOEDER EN DE DOCHTER NEERSTEEKT, RUKT DE KLEINE JONGEN ZICH LOS ...

EN VOLBRENGT ZIJN WERK VAN GERECHTIGHEID.

IN DE OMGEVING VAN DAMME HEEFT HET OPSTANDELINGENLEGER ZIJN TENTEN OPGERICHT.

BREYDEL HOUDT EEN OOGJE OP DE VERVAARDIGING VAN DUIZENDEN GOEDENDAGS

MAAR EEN BOODSCHAPPER UIT BRUGGE BRENGT SLECHT NIEUWS.

... ZIJ HEBBEN GEMOORD, EN GEBRAND ZE HEBBEN ONZE MANNEN GEHANGEN EN DE VROUWEN VERMOORD. UW MOEDER OOK BREYDEL, EN UW ZUSTER EN UW LEERJONGEN!

MIJN MOEDER EN MIJN ZUSTER DOOD! VERMOORD! IK EIS EEN STRAF VOOR AL DIE MOORDEN! TE WAPEN, VRIENDEN! TE WAPEN! STROMEN FRANS BLOED ZULLEN VLOEIEN.

de BLAUWE SPERWER

door Sirius

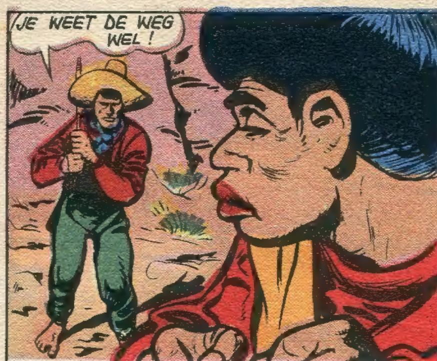
CRISTOFORO BRENGT EEN BEZOEK AAN HET KAMP VAN PANCHO VARGAS, EEN VOGELVRIJVERKLAARDE.

BEZOEK voor PANCHO

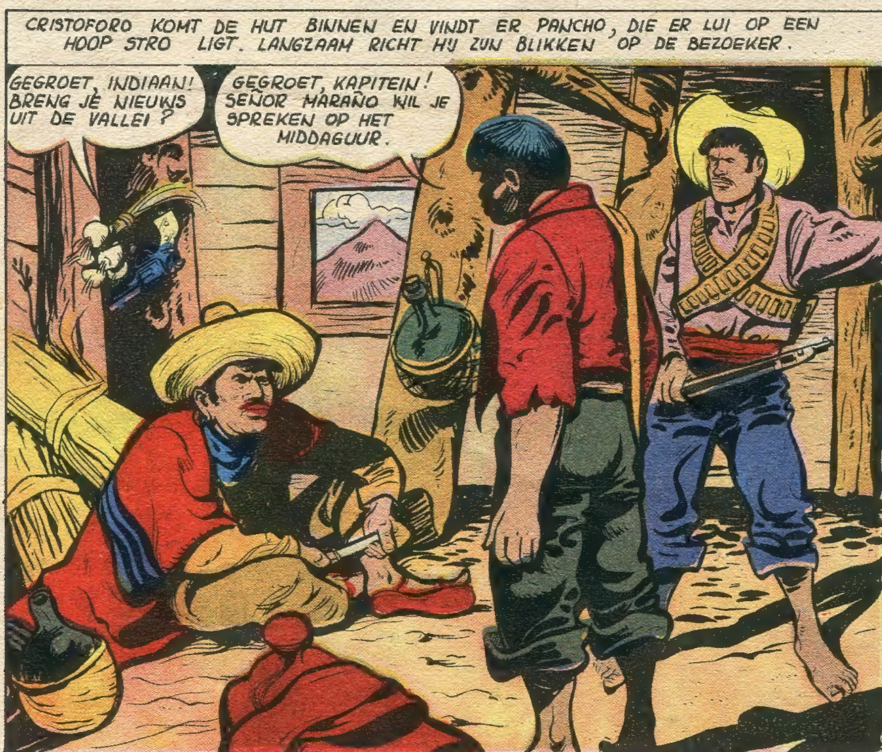

Jan KORDAAT en JEFKE bij de VAT-FENH-LING
EEN ONBEKENDE HEEFT VERGIFT IN HET ETEN VAN KORDAAT GEDAAN.

HM !... DEZE SOEP ZIET ER LEKKER UIT !...

HA ! HA ! HIJ BEGINT TE ETEN !... DAT VERGIFT HEEFT EEN VERSCHRIKKE-LIJKE UITWERKING !...

IK HOOP, DAT DE SOEP GOED WAS, MIJNHEER. KAN IK DE REST OPDIE-NEN ?
DE SOEP... HAD ZO'N RARE SMAAK !... WACHT NOG EVEN !...

VOELT MIJNHEER ZICH NIET GOED ?
IK... WEET HET NIET !... IK VOEL ... MIJ ... OH !... MIJN HOOFD !... ALLES DRAAIT !...

WAT IS ER ?
IK ... MIJN KEEL ....
MAAR, MIJNHEER KORDAAT !.. OH !...

HELP !... HELP !... VLUG !...

ZIEZO !... DAT IS DAT !... DAT MOET IK EENS VAN DICHTBIJ BEKIJ-KEN !

Een broek en verschillende andere broeken

Iedere Robbedoesrakker weet, dat een broek een onmisbaar kledingstuk is en dat het nogal veel te lijden heeft. Iemand die de broek draagt is veelal iemand, die thuis alles te vertellen heeft. Maar wisten jullie ook, dat «broek» nog andere betekenissen heeft? Een broek kan ook een stuk zeildoek zijn, dat om een mast of een ander verticaal scheepsdeel wordt gewikkeld ten einde het inwateren te voorkomen op de plaats waar dit deel door het opperdek heensteekt. Broek kan verder nog betekenen een soort ijzeren stoel waarin de torenklokken hangen om de slingerende beweging te vergemakkelijken. Nog een andere broek is het gedeelte van het zeil, dat bolvormig gaat staan wanneer de wind er in blaast. Het achterste gedeelte der balans van een ophaalbrug wordt eveneens broek geheten alsook het gedeelte van het paardetuig, dat dient om steun te geven bij het afrijden der hellingen. En tot slot kan broek nog betekenen een drassig laaggelegen land, dat vaak onderloopt.

SURCOUF DE KAPERSKONING

HET ENGELSE FREGAT IS AAN DE HORIZON VERDWENEN. PLOTSELING ONTDEKKEN ZIJ TWEE NIEUWE AMERIKAANSE FREGATTEN.

ENKELE DAGEN ZIJN INMIDDELS VERSTREKEN MET HET HERSTELLEN VAN DE "CLARISSE" EN DE KAPER KAN DE ONDERBROKEN REIS VOORTZETTEN TOEN OP EEN MORGEN VAN DE 4e JANUARI...

STA VLUG OP, KAPITEIN! DE UITKIJK HEEFT TWEE SCHEPEN GEMELD. ZIJ VAREN SAMEN IN OOSTELIJKE RICHTING!

DAT IS TENMINSTE NOG EENS NIEUWS! WIJ KUNNEN AAN DE SLAG!

WAT... WAT GEBEURT ER?

JE BENT OVERMOEDIG ROBERT!... HET IS TE GEDURFD OM TWEE DRIEMASTERS AAN TE VALLEN MET 6 KANONNEN EN 80 MATROZEN!...

JE KLETST! HAAST JE ANDERS KOM JE TE LAAT!...

HET ZIJN AMERIKANEN!(1)

IEDER SCHIP HEEFT 16 KANONNEN AAN BOORD. ZIJ LATEN ZICH ZO MAAR NIET OPROLLEN.

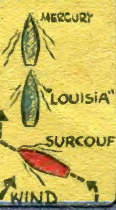
(1) DE AMERIKAANSE UNIE HAD EEN VERBOND MET ENGELAND.

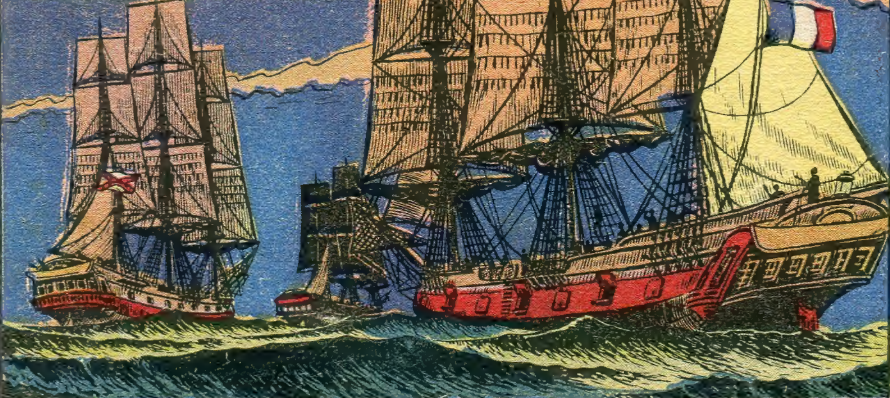
DE TWEE DRIEMASTERS WACHTEN RUSTIG OP DE KOMENDE DINGEN!

HUN ARTILLERIE IS TE STERK VOOR ONS. WIJ ZULLEN MOETEN ENTEREN!...

S.59-A

WIMPEL IN TOP EN MET GEGORDE ZEILEN PROBEERT DE "CLARISSE" DE TWEE AMERIKAANSE DRIEMASTERS LANGS ACHTEREN TE BENADEREN. HET IS DE "LOUISIA". EEN GEWELDIG SALVO GAAT RAKELINGS LANGS DE ZEILEN. DE KAPER GEEFT ANTWOORD MET ZIJN DRIE STUURBOORDKANONNEN.

Zodra de tamboer « verzamelen » blaast en de fluitjes van de onderofficieren het teken geven om alles gevechtsklaar te maken, beginnen de matrozen een verschansing met zakken en opgevulde hangmatten op te bouwen om de uitwerking van de vijandelijke kogels te verzwakken. De wapenkisten staan open en de wapens worden uitgedeeld. Iedereen krijgt een enterhaak, een degen, een pistool, een piek van vijftien voet lang of een donderbus, die zes schoten tegelijk lost. De marsgasten installeren zich met de granaatkorven in de mars. De scherpschutters nemen hun plaatsen in. De kwartiermeesters staan met hun scheepshaken aan de hoofdtouwen om het vijandelijk schip te bestormen.

Tegelijkertijd worden alle openingen dichtgestopt, behalve de vuurmonden. Overal staan grote koelbalies en emmers met water om mogelijke branden te blussen. Naast de kanonnen worden kogels en buskruit opgestapeld. De chirurg verwacht de eerste gewonden in een rustige zaal van de kampanje. Het overige personeel zoals koks, bottellers enz. worden belast met de aanvoer van munitie en het wegdragen van de gewonden.

De lage zeilen worden opgegord en de bijzeilen worden gestreken om de commandobrug vrij te maken en het vuren niet te belemmeren. Slechts één zeil blijft gereven. Iedereen ontvangt een rantsoen jenever. De nationale vlag en de rode enterwimpel gaan in top. Een kanonschot wordt gelost. Alles is klaar, de strijd kan beginnen...

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.